

Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000

Besluit van de Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie van 18 juni 2004, nummer 2004/39, houdende wijziging van de Vreemdelingen-circulaire 2000

De Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie, Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel I

De Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf B1/2.2.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt als volgt te luiden:

2.2.1 Mvv-vereiste

Ingevolge artikel 16, eerste lid, onder a, Vreemdelingenwet kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14

Vreemdelingenwet worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Als hoofdregel schrijft artikel 3.71

Vreemdelingenbesluit voor dat de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14

Vreemdelingenwet wordt afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.

Alleen de aanvraag tot het verlenen van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet kan worden afgewezen op grond van het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf. Dat betekent dat het ontbreken van een machtiging tot

voorlopig verblijf geen betekenis heeft voor de beoordeling van de volgende aanvragen:

- aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd (artikel 20 Vreemdelingenwet);
- een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (artikel 28 Vreemdelingenwet);
- een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd (artikel 33 Vreemdelingenwet).

Het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf is evenmin van betekenis bij de vraag of een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd aan de volgende categorieën ambtshalve verleend kan worden:

- aan de alleenstaande minderjarige asielzoeker (zie C);
- de vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten (zie C);
- de asielzoeker die drie jaren in procedure is (zie C).

In artikel 17, eerste lid,

Vreemdelingenwet is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het mvv-vereiste (zie B1/1.2.1).

Artikel 17, eerste lid, onder g, Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur andere categorieën vreemdelingen van het wettelijk mvv-vereiste vrij te stellen. Deze vrijstellingen zijn neergelegd in artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit (zie B1/1.2.2). Uit het stelsel van de Vreemdelingenwet en het Vreemdelingenbesluit volgt dat het mvv-vereiste alleen van belang is bij de aanvraag om eerste verblijfsaanvaarding en dat de aanvraag die in redelijkheid moet worden aangemerkt als een aanvraag om voortgezet verblijf niet wegens het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf wordt afgewezen (zie B1/1.2.3).

Ten slotte is in het vierde lid van artikel 3.71 Vreemdelingenbesluit voorzien in een hardheidsclausule. Ook indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voor-

lopig verblijf en niet behoort tot een van de vrijgestelde categorieën is het mogelijk dat de aanvraag niet wordt afgewezen op het enkele feit dat de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien de toepassing van het mvv-vereiste naar het oordeel van de Minister zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (zie B1/1.2.2).

De vreemdeling die zich erop beroept dat het toepassen van het mvv-vereiste ten aanzien van hem leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, zal dit beroep op de zogeheten hardheidsclausule reeds bij het indienen van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier moeten motiveren en zo veel als mogelijk met bewijsstukken onderbouwen. Het aanvraagformulier model M35-A vervult hierin een rol in die zin dat het de vreemdeling erop attendeert dat er sprake kan zijn van bijzondere en individuele omstandigheden, op grond waarvan het van de vreemdeling niet kan worden verwacht dat hij een aanvraag tot afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf in het land van herkomst indient. Middels het aanvraagformulier wordt de vreemdeling verzocht het beroep op deze bijzondere en individuele omstandigheden reeds bij het indienen van de aanvraag zoveel mogelijk middels bewijsstukken en documenten te onderbouwen. Indien het beroep op de hardheidsclausule bij het indienen van de aanvraag niet of niet afdoende middels bescheiden dan wel anderszins is onderbouwd wordt de vreemdeling door de Minister in de gelegenheid gesteld het beroep alsnog (nader) te onderbouwen. Hiertoe wordt de vreemdeling in beginsel een termijn van twee weken gegund.

Het is – net als onder de werking van artikel 16 a Vreemdelingenwet (oud) – de bedoeling dat van de bevoegdheid tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen. Onder de Vreemdelingenwet is het wel mogelijk om categorieën vreemdelingen onder de werking van de hardheidsclausule te brengen.

Een van de categorieën waarvoor vrijstelling van het mvv-vereiste in ieder geval geldt op grond van art 3.71 lid 4 Vreemdelingenbesluit, is de groep vreemdelingen die valt onder de toezegging van de Minister gedaan tijdens het terugkeerdebat van 9 februari 2004 dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen aan de vreemdelingen die voldoen aan de onderstaande criteria:

1. de vreemdeling heeft voor 1 april 2001 een aanvraag ingediend voor toelating als vluchteling
2. de vreemdeling beoogt gezinshereniging (geen gezinsvorming) met een vreemdeling die hier ter lande verblijft op grond van een verblijfsvergunning regulier danwel asiel of met een Nederlander;
3. de vreemdeling voldoet, behoudens het mvv-vereiste, aan alle voorwaarden en voorschriften voor de verlening van een verblijfsvergunning, zoals vermeld in B2.

Daarnaast is er in ieder geval geen sprake van een zeer bijzonder geval, indien betrokkene:

- a. stelt dat aan een of meer vrijstellingsvereisten slechts op een onderdeel niet is voldaan;
- b. stelt dat aan alle voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning voor het gestelde verblijfsdoel is voldaan, afgezien van het mvv-vereiste;
- c. het beroep niet heeft gemotiveerd;
- d. het gemotiveerde beroep – hoewel mogelijk – niet met relevante stukken heeft onderbouwd binnen een daartoe gestelde termijn;
- e. asielgerelateerde gronden aanvoert (dergelijke gronden worden alleen in het kader van een asielaanvraag beoordeeld);
- f. als asielzoeker is uitgeprocedeerd;
- g. stelt dat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet kan worden verlangd en dat – hoewel mogelijk – niet binnen een daartoe gestelde termijn met stukken heeft onderbouwd;
- h. aangeeft dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer – ten einde een machtiging tot voorlopig verblijf te verkrijgen – naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie;
- i. niet ontoerekenbaar, niet-tijdig en na afloop van een redelijke termijn – meer dan zes maanden na afloop van een

eerder verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd – om verlenging of wijziging ervan of om verlening van een verblijfsvergunning heeft gevraagd.

Dat een aantal categorieën is vrijgesteld van het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, betekent slechts dat de aanvraag niet wordt afgewezen wegens het enkele ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf. Het betekent niet dat vreemdelingen die tot deze categorie behoren, geen machtiging tot voorlopig verblijf kunnen aanvragen. Indien een vreemdeling die behoort tot een van de hieronder genoemde (van het mvv-vereiste vrijgestelde) categorieën een aanvraag tot afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf indient, wordt die aanvraag uiteraard in behandeling genomen.'

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst en treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het is geplaatst.

Rijswijk, 18 juni 2004.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze, het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, P.W.A. Veld.

Artikelsgewijze toelichting bij wijziging 2004/39

B1/2.2.1

In het algemeen overleg naar aanleiding van de Terugkeernotitie van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie op 9 februari 2004 heeft de Minister aangegeven dat het uitgangspunt is dat gezinnen niet gescheiden zullen worden verwijderd. Dit wil zeggen dat als bijvoorbeeld de man is uitgeprocedeerd en de vrouw en kinderen nog in procedure zitten, de man niet uitgezet zal worden totdat er een beslissing is genomen op de aanvraag van de vrouw en kinderen. Indien de aanvraag van de vrouw en kinderen ook wordt afgewezen, dan kan het gezin gezamenlijk Nederland verlaten. In geval zijn vrouw en kinderen alsnog een status krijgen, dan kan de man een aanvraag indienen tot gezinshereniging. Dit zou formeel gezien betekenen dat hij dient terug te keren naar zijn land van her-

komst om een mvv aan te vragen ten einde daarmee in te reizen in Nederland om een aanvraag voor zijn verblijfsvergunning in te dienen.

Tijdens het terugkeerdebat in de Tweede Kamer heeft de Minister echter toegezegd dat in deze gevallen het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen indien het een van de 26.000 personen betreft, al dan niet uitgeprocedeerd, die nog onder de oude Vreemdelingenwet zijn ingestroomd en een verzoek om toelating als vluchteling hebben ingediend en waar het mvv-vereiste nog slechts een administratieve handeling betreft. Daarmee wordt bedoeld dat de afgifte van de mvv op de diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst het enige is dat nog moet gebeuren om aan alle voorwaarden voor de verlening van een verblijfsvergunning te voldoen. Behoudens het mvv-vereiste dient betrokkene voorts onverkort aan alle voorwaarden en voorschriften voor het aanvragen van een verblijfsvergunning te voldoen. Dat betekent bijvoorbeeld dat het huwelijk of geregistreerd partnerschap moet worden aangetoond met gelegaliseerde en/of geverifieerde akten, dat betrokkene beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, dat betrokkene geen gevaar vormt voor de openbare orde, dat de toegelaten partner zelfstandig beschikt over voldoende en duurzame middelen van bestaan en dat er leges betaald zijn. In paragraaf B1/2.2.1 is de toezegging van de Minister nader uitgewerkt.

Rijswijk, 18 juni 2004.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze, het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, P.W.A. Veld.